

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat Liliana Pasat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Namolovan Alexei Nicolai, *născut la 14 septembrie 1980, originar și domiciliat în or. Șoldănești, str. Feroviarilor 15.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.09.2014 – 15.04.2015;

Instanța de apel: 06.05.2015 – 23.09.2015;

Instanța de recurs: 03.12.2015 – 23.12.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 15 aprilie 2015, Namolovan A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (I) Cod penal, la 1 an închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită inculpatului Namolovan A. partea neexecutată a pedepsei stabilite lui prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2013, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitențiar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pazuratii I. s-a admis în principiu, urmînd ca asupra acesteia să se pronunțe instanța de drept comun în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Namolovan A. la 01 mai 2014, aproximativ în jurul orei 21:00, aflîndu-se în loc public în fața blocului locativ situat pe str. M. Jucov 4, din or. Șoldănești, că încălcînd grosolan ordinea

publică, dînd dovadă de o obrăznicie deosebită, fără nici un temei l-a înjurat cu cuvinte necenzurate pe cet. Pazuratii I., înjosindu-i onoarea și demnitatea. După ce încălcînd grav ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, dînd dovadă de un cinizm deosebit, fără nici un motiv i-a aplicat cet. Pazuratii I. mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunile de importanță vitală: cap și torace, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 259 D din 2 iulie 2014, leziuni corporale sub formă de: comoție cerebrală, excoriații a feții, contuzia toracelui, plăgi contuze în regiunea feții, excoriația ochiului și regiunea frunții pe centru și stînga, nasului și periorbitală pe stînga care în ansamblu se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică, *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul a atacat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea cerințelor apelului declarat, inculpatul Namolovan A. a invocat că consideră pedeapsa stabilită de către prima instanță prin sentința adoptată ca fiind una prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei, iar la aplicarea pedepsei cu închisoare instanța nu a ținut cont de faptul că la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori și soția, dînsul fiind unicul întreținător al familiei.

A mai menționat că sentința instanței de fond nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 384 Cod de procedură penală.

Suplimentar a mai invocat că în ședința de judecată și-a recunoscut parțial vina, inițiatorul conflictului fiind partea vătămată, care a numit-o pe soția sa cu cuvinte ofensatoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015 apelul declarat de către inculpat a fost admis, sentința a fost casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, după cum urmează:

Cauza penală în privința lui Namolovan A. s-a încetat în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, din motiv că fapta persoanei constituie o contravenție.

Namolovan A. s-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, deoarece a expirat termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale.

5. În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță a ignorat circumstanțele de fapt și de drept, și a încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal. Astfel, această concluzie a primei instanțe, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată.

Analizînd întreg ansamblu de probe cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acțiunile inculpatului nu constituie o infracțiune, dar contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, potrivit declarațiilor martorilor date atît în cadrul urmăririi penale, cît și în prima instanță, precum și de probele scrise prezente în dosarul penal respectiv.

Instanța de apel, a menționat că potrivit laturei subiective a huliganismului se caracterizează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii: persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, exprimă o vădită lipsă de respect față de societate și dorește aceasta.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul ședinței de judecată nu au fost acumulate probe certe, care ar fi demonstrat că anume Namolovan A. a generat situația din 01.05.2014, că prin acțiunile întreprinse, acesta ar fi avut intenția de a încălca ordinea publică.

De asemenea, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.101 Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct vedere al coroborării lor, probele sînt apreciate după examinarea lor în ansamblu, toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege; nici o probă nu are o valoare din timp stabilită.

Mai mult ca atît, acuzarea nu a dovedit cert realizarea aspectului obiectiv și mai ales a celui subiectiv al infracțiunii de huliganismul imputată inculpatului, iar prin cumulul probelor administrate, se concluzionează lipsa intenției de huliganism în acțiunile inculpatului, ultimul din apărarea soției sale i-a cauzat victimei vătămări ușoare. Concluzia dată a fost instituită, deoarece există îndoială asupra motivului care l-ar fi determinat pe făptuitor să comită infracțiunea, fapt ce în corespundere cu art. 8 alin. (3) Cod penal, urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului.

În concluzie, instanța de apel a constatat că, în acțiunile inculpatului este prezentă contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, adică *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă.*

6. Procurorul și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel, atacînd-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea celor solicitate procurorul invocă faptul că, instanța de apel, a examinat apelul cu grave derogări de la norma procesual-penală, dând prioritate declarațiilor inculpatului date în primă instanță.

Mai invocă că, concluzia instanței de apel este contrară probelor administrate și cercetate în ședințele de judecată.

Astfel consideră că acțiunile inculpatului întrunesc componența de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind dovedită prin următoarele probe scrise: plîngerea cet. Pazuratii I. și raportul de experiză medico-legală nr. 259D din 02.07.2014, conform căruia s-a constatat comoție cerebrală, excoriații a feței, contuzia toracelui, plăgi contuzionate în regiunea feții, excoriația ochiului și regiunea frunții pe centru și stîngă, nasul și periorbitală pe stînga care posibil au fost pricinuite în rezultatul acțiunii cu un corp dur. În circumstanțele indicate acțiunile inculpatului se califică ca fiind vătămări ușoare care au provocat o dereglare a sănătății de scurtă durată.

Instanța de apel a reținut drept temei de încetare a procesului penal lipsa intenției de huliganism, precum și condițiile și circumstanțele stabilite pe caz, care nu pot fi considerate încălcare a ordinii publice, deoarece nu s-a stabilit: amenințare cu răfuială fizică, opunere de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, precum și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Ordinea publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de convețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului.

În contextul acestor circumstanțe consideră că concluzia instanței de apel despre lipsa obiectului infracțiunii de huliganism, este neîntemeiată. Obiectul juridic al infracțiunii incriminate inculpatului îl constituie relațiile sociale de conviețuire a căror existență și dezvoltare sunt condiționate de respectarea și asigurarea ordinii publice. Asigurarea ordinii publice, în sensul art. 287 Cod penal este un atribut al vieții sociale în care relațiile (raporturile) dintre oameni, comportarea lor și, în genere, activitățile lor, atunci cînd participă la forme de viață în comun, în public, se desfășoară, de regulă, în mod pașnic, după norme de respect reciproc, de securitate personală, de încredere în atitudinea și faptele celorlalți oameni.

În drept recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat de acuzatorul de stat se constată că, recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pct. 6) stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar pct. 12) indică că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Reieșind din textul recursului, Colegiul penal conchide că recurentul critică decizia instanței de apel, dat fiind că la baza hotărârii de încetare adoptată în privința lui Namolovan A. au fost puse probe inadmisibile, iar instanța de apel nu a pătruns în esența cauzei deferită judecării și eronat a constatat că acțiunile inculpatului reprezintă contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, pe când în acțiunile sale a fost manifestat clar un act de huliganism, acțiuni ce se încadrează în componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Așadar, recurentul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, menționând că hotărârea instanței de apel nu cuprinde o motivare corespunzătoare, iar instanța a examinat unilateral probele, bazându-se pe cele invocate de partea apărării și ignorând aprecierea probelor prezentate de partea acuzării.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de inculpatul Namolovan A..

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, cărora li s-a dat o nouă apreciere de către aceasta și just a ajuns la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, rejudecată cauză și pronunțată o nouă hotărâre.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționându-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de încetare a procesului penal și

sanționare inculpatului în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs reține următoarele.

Potrivit dispoziției art. 287 Cod penal, latura subiectivă a huliganismului se caracterizează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii: persoana conștientizând că încalcă grosolan ordinea publică, exprimă o vădită lipsă de respect față de societate și dorește aceasta.

Prin urmare a celor menționate, se afirmă că acțiunile inculpatului Namolovan nu au fost îndreptate spre a încalca ordinea publică.

Astfel, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele invocate în ședința de judecată, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, fapt ce face ca concluzia privind săvârșirea de către Namolovan A., a contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, să fie una legală și întemeiată.

Luând în considerație cele consemnate mai sus, Colegiul penal nu reține ca întemeiate criticile acuzatorului de stat cu privire la prezența elementelor constitutive a infracțiunii de huliganism prevăzute la art. 287 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal, este solidară cu concluzia instanței de apel, prin care a reiterat că prima instanță nu a cercetat probele acumulate sub toate aspectele, nu le-a verificat, nu a înlăturat divergențele apărute pe cauză, dar a acceptat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, neținând cont de faptul că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, însă Namolovan A. a săvârșit contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Mai mult ca atît, instanța de recurs remarcă că la etapa de judecare a recursului ordinar aceasta verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În consecință, instanța de recurs conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privitor la comiterea de către Namolovan A. a contravenției prevăzute la art. 78 Cod contravențional, sunt obiective și întemeiate.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința lui Namolovan A., nefiind identificată de către instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare invocate de recurent, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei contestate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs declarată.

8. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat Liliana Pasat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Namolovan Alexei Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 21 ianuarie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru